

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1282/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714206734
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714206734.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: N. C. A., s.r.o. so sídlom O. 5, K., IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni B. C., bytom E. XXX/XX, E. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne občianskeho združenia Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 104,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. augusta 2015, č. k. 16C/164/2014-97, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania, titulom trov právneho zastúpenia, vo výške 20,03 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 104,06 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 18.06.2011 do zaplatenia titulom uzavretej zmluvy o pôžičke. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 40 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne JUDr. Andreja Cifru, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol nedôvodný. Právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou posúdil ako spotrebiteľský vzťah a uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že uzavretá zmluva neobsahuje údaje podľa § 4 ods. 2 písm. g/, i/, j/, k/ Zák. č. 258/2001 Z. z., preto sa predmetný úver v zmysle § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže právny predchodca navrhovateľa odporkyni poskytol finančné prostriedky vo výške 1.659,70 eur, pričom odporkyňa navrhovateľovi vrátila peňažné prostriedky vo výške 2.414,71 eur potom uzavrel, že odporkyňa už nemá žiadnu povinnosť navrhovateľovi vrátiť akékoľvek finančné prostriedky, keďže tieto už navrhovateľovi vrátila, a to dokonca vo vyššej sume o 755,01 eur. Z uvedeného dôvodu návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila a žiadne trovy jej nevyplyvali ani zo spisu. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 40 eur, keď vedľajším účastníkom uplatnené trovy krátil v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. o polovicu, z dôvodu, že vedľajší účastník vstupuje do konania paušálne, ide o právne nenáročné zastupovanie v obdobných sporoch, a preto priznané trovy v sume 40 eur vzhľadom k predmetu sporu sú primerané.

Proti rozsudku, v časti, v ktorej súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Vyslovil názor, že v danom prípade bola namieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Predmetné ustanovenie sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, aby strana, ktorá nemala v konaní úspech, bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami, preto súd nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia. Ďalej vyslovil názor, že vedľajší účastník by mal z podstaty svojej existencie snažiť sa o čo najhospodárnejšie vedenie konania v záujme znižovania vzniku neefektívnych nákladov, a to hlavne s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času. Poukázal na to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, keď navrhovateľ nadbytočne opakuje svoje procesné podania bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo/15/2014 zo dňa 24.03.2015 a 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014. Mal za to, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, preto takéto združenie musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možností vykonávania základných proklamovaných cieľov.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu až k znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme len vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami. Poukázal pritom na skutočnosť, že je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov, spravidla nemajetných spotrebiteľov, čo možno hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov navrhovateľovi v obdobných konaniach. Zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka pritom vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Práve aktívnym prístupom a ochranou žalovaných spotrebiteľov vedľajším účastníkom bol pritom v súčasnosti vytvorený taký stav, kedy navrhovateľ a jemu obdobné spoločnosti prestali podávať na súdy žaloby založené na pochybných právnych tituloch, resp. tieto podávajú už len v minimálnej miere, čím došlo k odbremeneniu súdov od prejednávania neodôvodnených nárokov.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenia práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyňi zaplata sumy vo výške 104,06 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, pretože z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou neobsahovala náležitosti vyžadované Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa zmluva považuje za bezúčinnú a bez poplatkov a odporkyňa zaplatila navrhovateľovi celú dlžnú istinu.

V zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak mala odporkyňa, ako aj vedľajší účastník na strane odporkyne v konaní plný úspech, preto im v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo proti neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže odporkyňa náhradu trov konania nežiadala a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývali, súd prvého stupňa správne odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktorú v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. krátil z dôvodu, že išlo o drobný spor, s poukazom na skutočnosť, že vedľajší účastník vstupuje do konaní paušálne, ide o nenáročné zastupovanie v obdobných sporoch, preto trovy vo výške 40 eur za právne zastúpenie, vzhľadom k uplatnenej pohľadávke, sú primerané. Nebola preto dôvodná námietka navrhovateľa, že súd v danej veci neaplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania.

Pokiaľ sa jedná o účelnosť trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že vedľajší účastník konania tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy SR, čl. 47 ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 23.01.2015 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporkyňu priaznivé rozhodnutie vo veci, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 40 eur, predstavujúca náhradu trov konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za jeden úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, režijný paušál 8,39 eur + 20% DPH vo výške 3,34 eur, spolu trovy odvolacieho konania tak predstavujú sumu 20,03 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.